

uznáním ani novací. Odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: Soud odvolací jest sice toho názoru, že obchody, které provozovaly strany s bankou, jsou obchody diferenční. Poněvadž však v souzeném případě nejde o poměr mezi žalobkyní (žalovaným) k bance jako komisionáři, nýbrž o poměr mezi stranami samými, není otázka povahy obchodu s komisionářem pro souzený případ rozhodná. Předmětem sporu je smlouva mezi stranami o účasti na obchodech. Jde jen o to, zda jeden společník může namítati druhému ve sporu ze smlouvy společenské, že obchody, které prováděli společně s osobou třetí, jsou obchody diferenční a tedy nežalovatelné. Spojení se ke společnému provozování diferenčních obchodů jest právně platným, neboť není nikterak jednáním aleatorním (Gl. U. N. F. 2256). Mezi stranami nebyl uzavřen žádný diferenční obchod. Spojí-li se dvě osoby za tím účelem, aby koupily spekulativní papíry a tyto dále prodávaly za určitého kursu, jde o obchod odvážný, ale nelze uplatňovati námitku hry nebo sázky. Z toho jest usuzovati, že smlouva mezi stranami jest žalovatelná, a poněvadž polovina ztráty na těchto obchodech činí zažalovanou částku, je žaloba opodstatněna.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

I kdyby se mohly považovat sporné obchody v poměru žalobkyně ke komisionářce, t. j. M. bance, za obchody diferenční, přece smlouva k účelu diferenčních obchodů na společný zisk a ztrátu, o jakou tu mezi stranami jde, sama o sobě ovšem není obchodem diferenčním. Diferenční obchody nejsou zásadně zakázány, nýbrž dlužno je jako obchody spekulativní posuzovati podle zásad a předpisů o hře nebo sázce. Nelze tedy míti ani za to, že by se byly sporné strany spolčily k nějakému nedovolenému nebo přímo zakázanému účelu, a není tedy důvodu, pro který by mohl žalovaný právem odpírati splnění závazku vyplývajícího ze smlouveného společného podnikání. Námitka dovolatelova, že prý nesložil žalobkyni ke krytí možných ztrát patřičnou částku podle § 1271 o. z. o., je tedy docela bezpodstatná.

Čís. 17420.

Náhodou ve smyslu § 1311, věta 2 obč. zák. jest i zvláštní chorobná dispoice, pro niž reaguje organismus poškozeného ozvláště silně na tělesné poškození.

Škudce neodpovídá jen za stav, který bezprostředně následuje po jeho činu, nýbrž i za další stav, který byl oním bezprostředním stavem způsoben.

(Rozh. ze dne 17. října 1939, Rv I 283/39.)

Žalobce přednesl, že v důsledku zranění, jež mu způsobil žalovaný v hádce, objevila se u něho opět traumatická neurosa spojená s častými záchvaty a prudkými bolestmi hlavy. Domáhá se proto na žalovaném náhrady škody, zejména nákladů za ošetřování po 2 léta, nákladů léčení, náhrady za léky a za pochůzky k lékaři, ušlého výdělku za dva roky a bolestného. Nižší soudy uznaly podle žaloby do výše zjištěné škody, odvolací soud z těchto důvodů: Jde o případ podle ustanovení § 1311, druhá věta obč. zák., podle něhož, dal-li někdo zaviněním podnět k náhodě, odpovídá za všechnu škodu, která by bez toho nebyla povstala. Náhodou jest u žalovaného zjištěná zvláštní chorobná dispoice, na jejímž podkladě organismus žalovaného reaguje abnormálně silně, pokud se týče po úrazu skutečně abnormálně silně reagoval. Toto ustanovení doplňují §§ 1307, 1294 a 1295 obč. zák. ohledně přičítatelnosti zavinění pachatele. Neodpovídá tedy pachatel jen za stav, který bezprostředně následuje po jeho činu, nýbrž i za stav další, který byl způsoben oním bezprostředním stavem (Sedláček, Komentář k obč. zák.). Byl tedy důvod žaloby soudem prvé stolice zjištěn i řádně odůvodněn.

Nejvyšší soud nevyhověv dovolání, připojil se v důvodech k tomuto názoru odvolacího soudu.

Čís. 17421.

Kontrolní právo vyhrazené veřejnému společníku v čl. 105 obch. zák. přísluší společníku i za likvidace společnosti, třebaž je vyloučen z provádění likvidace.

Nahlédnutí do obchodních knih likvidující společnosti není zásahem do provádění likvidace.

(Rozh. ze dne 17. října 1939, Rv I 781/39.)

Žalobce Stanislav H. se domáhá na žalovaném likvidátoru firmy Bratří H. v likvidaci výroku, že jest žalovaný povinen trpěti, aby žalobce (veřejný společník jmenované firmy Stanislav H.) přišel v pracovní době kdykoliv do obchodních místností jmenované firmy a za přivzetí účetního odborníka nahlédl do obchodních knih a papírů likvidované firmy a pořídil si pro svůj přehled bilanci. Nižší soudy uznaly podle žaloby, zamítly však žalobu navzájem likvidátora řečené firmy na Stanislava H. se žádostí, že Stanislavu H. jako veřejnému společníku firmy Bratří H. v likvidaci po dobu likvidace této firmy nepřisloušejí práva jinak mu jako společníku článkem 105 obchod. zákona vyhrazená, zejména ne právo nahlížení do obchodních knih a spisů společnosti bez jednomyslného usnesení společníků této společnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.